అనగనగా ఓ మంచి కథ

ఆకుపచ్చని జ్ఞాపకం
— వంశీ

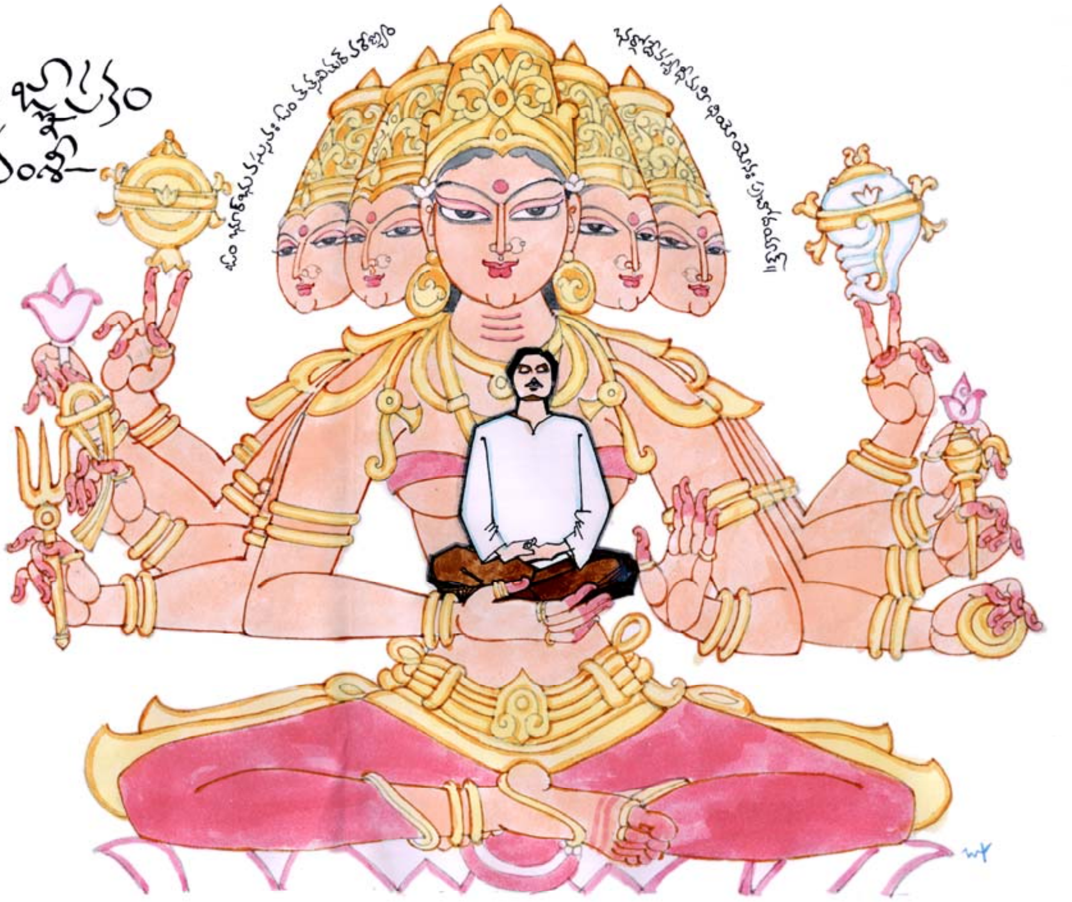

ఆటో కృష్ణా ఒబెరాయ్ దాటి డౌన్‌లో కెళ్ళాక ఎడం పక్కకి కట్ చెయ్యమన్నాడు చందర్. రోడ్ నెంబర్ ఫోర్ చివర ఎకరం నేలలో ఒంటరిగా ఉన్న ఆ బంగళా నిజామ్స్ కాలం నాటిది. గోడలకి తెల్లసున్నం, పచ్చ రంగేసిన కిటికీలు. బంగ్లా ముఖద్వారం ముందు స్కోడా, ఎస్సెంట్ కార్లూ లేండ్ క్రూయిసర్ వేనూ ఆగున్నాయి. ఎక్కడ చూసినా వెల్వెట్ లాన్సూ పూలమొక్కలతో బాగా మెయింటెయిన్ చెయ్యబడుతున్న ఆ బంగళాకి దూరంగా ప్రహరీని ఆన్చి కట్టిన పెద్ద ఔట్ హౌసుంది.

ఆటో దిగి చూస్తున్న చందర్ దగ్గర కొచ్చిన వాచ్‌మెన్ రాములు ఎవరి కోసం వచ్చారన్నాడు.

"జయేందర్ రెడ్డి సాబ్ బంగ్లా ఇదేనా?" అడిగాడు చందర్.

ఇదేగానీ ఆ రెడ్డి చనిపోయి పదేళ్ళయ్యింది. ఇప్పుడిందులో కిషన్ రెడ్డి సాబ్ కుటుంబంతో ఉంటున్నట్టు చెప్పాడు రాములు.

"నేనిప్పుడు వచ్చింది కిషన్ రెడ్డి సాబ్ కోసమే. మాది వాళ్ళూరే" అన్నాడు చందర్.

"రెడ్డి సాబ్‌కి రాత్రిళ్ళు జరా లేటవుద్ది. పొద్దుట సాబ్ తయారై బయటికి రావడానికి గ్యారాబజే" అన్నట్టు చెప్పేడు వాచ్‌మెన్ రాములు.

ఆటోని పంపించేసి సూట్ కేసుతో నిలబడ్డ చందర్‌కి, పదకొండున్నరకి దొరికింది కిషన్ రెడ్డి దర్శనం.

"చాలామంది పెద్ద పెద్ద ఇంజనీర్లూ డాక్టర్లూ అయ్యేరని చెప్పుకుంటారు మనూళ్ళో. ఆ సెంటిమెంటుతోనే వచ్చేను. నాక్కూడా ఇక్కడ కొంచెం చోటిస్తే అందులో ఉండి చదూకుంటాను" అన్నాడు.

రాముల్ని పిల్చిన కిషన్ రెడ్డి ఔట్‌హౌస్‌లో విరిగిపోయిన పాత సోఫాలూ, పాత సామాన్లూ తీయించి శుభ్రం చేయించమన్నాడు.

సాయంత్రానికి అక్కడ సెటిలయిపోయేడు చందర్.

●●●

పాతికేళ్ళ చందర్ అందరు కుర్రాళ్ళలాంటోడు కాదు. ప్రతిరోజూ బ్రహ్మ ముహూర్తంలో లేచి కాలకృత్యాలూ అవీ తీర్చుకున్నాక 'అపవిత్ర పవిత్రోవా' అంటూ సంధ్యావందనం మొదలెట్టి అదయ్యాక గాయిత్రీ మాత విగ్రహం ముందు కూర్చుని వెయ్యీ ఎనిమిది సార్లు జపిస్తాడు.

సూర్యోదయం అయ్యేలోపే తయారయ్యి బయటికెళ్ళిపోయే చందర్ పొద్దుటా సాయంత్రం ట్యూషన్లు ఒప్పుకోడం వల్లరాత్రితొమ్మిది దాటాక గానీ రాడు.

నిర్మలమైన పవిత్రమైన చోట్లలోనే తిరుగుతుంటాడు. ఫ్యూచర్ని తొమ్మిది రంగుల్లో తియతియ్యగా ఊహించుకుంటాడు. ఒక అంశాన్ని నీలం రంగులో ఊహించుకుంటాడు. ఒక నీతికి కట్టుబడి ఉంటాడు.

●●●

రెండేళ్ళు గడిచాయి.

ఈ రెండేళ్ళలో కిషన్ రెడ్డిని ఒకటి రెండుసార్లు మించి చూళ్ళేదు చందర్. ఇక ఇంట్లోపల ఆడవాళ్ళనసలు చూసే ఎరగడు.

ఆ రోజు రాత్రి తనుంటున్న ఔట్ హౌస్‌లో కొచ్చిన రాములు "రేపు కిషన్‌రెడ్డి సాబ్ మీతో కలిసి మాటాడేది ఉందంట. మిమ్మల్ని జరా ఇక్కడనే ఉండమన్నారు" అన్నాడు.

మర్నాడు పదకొండు దాటేక తెల్లటి శిల్కు బట్టలతో పువ్వులాగా తయారయ్యి కాళ్ళకి చడావులేసుకుని పైప్ కాలుస్తూ చందర్ దగ్గర కొచ్చిన కిషన్ రెడ్డి, చందర్ చదువుతున్న చదువేంటో కనుక్కుని అదింకా ఎన్నాళ్ళు చదవాలో తెలుసుకున్నాక "ఆ తర్వాత ఉద్యోగం ఎక్కడ దొరుకుతుంది?" అన్నాడు.

"హైటెక్ సిటీ సెకండ్ ఫేజ్‌లో ఒక డచ్ కంపెనీ ఉంది. అందులో నా చదువుకి ఉజ్జోగం వచ్చే అవకాశం బాగా ఉంది. నెలకి లక్షన్నర సేలరీ వస్తుంది" అన్నాడు చందర్.

"ఎంత?" మళ్ళీ అడిగేడు కిషన్ రెడ్డి.

"లక్షన్నర. ఒన్ అండ్ హాఫ్ లేక్. అదీ ప్రారంభంలో. తర్వాత బాగా పెరుగుతుంది" అన్నాడు చందర్.

చందర్‌ని వాళ్ళింటికి ఆహ్వానించేడు కిషన్ రెడ్డి.

హాల్లో ఉన్న పర్షియానిక్ బ్లూ కార్పెట్ల మీదున్న ఖరీదైన సోఫాలో కూర్చున్నాడు చందర్.

కాస్సేపటికి ఒక నలభై అయిదేళ్ళు దాటిన స్త్రీ వచ్చింది అక్కడికి. "ఈవిడ అనిత, నా భార్య" అన్నాడు కిషన్ రెడ్డి. ఇంకాస్సేపటికి నలభై యేళ్ళావిడొచ్చింది. "ఈవిడ సబిత, నా భార్య చెల్లెలు. అయిదేళ్ళ క్రితం భర్త పోవడంతో మా ఇంటికొచ్చేసింది"

అన్నాడు. ఇంకాస్సేపటికి చాలా మోడ్రన్‌గా తయారైన ఒకమ్మాయి వచ్చింది. "ఈమె మా అమ్మాయి రేణూ. నిఫ్ట్‌లో ఫేషన్ డిజైనింగ్ చేసింది. దీనికంటే పెద్దవాడు హరీష్ అట్లాంటాలో ఉంటాడు" కిషన్‌రెడ్డి.

ఆ తర్వాత చాలా మర్యాదలు చేసేకా "మా ఔట్ హౌస్‌లో చాలామంది చదువుకుని వెళ్ళేరు. కానీ నీలాంటి వాడ్ని మేమెక్కడా చూళ్ళేదు. గత రెండేళ్ళ నుంచి మా వాచ్‌మేన్ రాములు చెబుతూ వస్తున్నాడు నీ గురించి. మా రేణూని నీకిచ్చి పెళ్ళిచేద్దాం అనుకుంటున్నాం. ఈ విషయం మన రెల్లకుంట్లపల్లిలో ఉన్న మీ పేరెంట్సుకి చెప్పినాం. చాలా ఆనందపడ్డ వాళ్ళు నీ అభిప్రాయం అడగమన్నారు."

ముందు పెద్ద షాకయిపోయిన చందర్ నెమ్మదిగా నార్మల్ కండిషన్ కొచ్చేకా "నాకు జన్మనిచ్చిన నాతల్లిదండ్రులంటే నాకు చాలా భక్తి. నేనేం చేసినా రుణం తీరదు. కాబట్టి వాళ్ళేం చెపితే నాకది వేదం" అన్నాడు.

ఆ తర్వాత నెల్లో జరిగిన పెళ్ళికి రెల్లకుంట్లపల్లి నించి వచ్చిన చాలామంది జనం 'నీ అంత అదృష్టవంతుడు ఈ ప్రపంచంలో లేడ'ని తెగ పొగిడారు చందర్ని.

చందర్ మకాం ఔటహౌస్ నుంచి మెయిన్ హౌస్‌కి మారింది. బంగ్లాలో ఒక మూల చిన్నగది తీసుకుని అందులో ప్రతిష్టించుకున్నాడు పంచలోహాల్తో చేసిన గాయత్రీదేవిని.

●●●

రాత్రుళ్ళు తను ఇంటికొచ్చేసరికి కనిపించేది కాదు రేణూ. అడిగితే పబ్‌లకీ డిస్కోతెక్‌లకీ నగరం చివర రిసార్ట్స్‌కీ వెళ్ళినట్టు చెప్పేవాళ్ళు పనివాళ్ళు. ఒకరోజు రాత్రి రెండింటికెప్పుడో వచ్చిన రేణూ బాత్ రూములో బ్రష్ చేసుకొచ్చి చందర్‌ని లేపి బ్రష్ చేసుకు రమ్మంది. ఆ తర్వాత చాలా రెచ్చిపోయింది. అలా తన కిష్టమంట. అది తన టేస్టంట.

ఆ రోజు ఆదివారం. రేణూ బాత్ రూములో ఉంది. సెల్ మోగితే మాటాడేడు. రహమానంట. ఏకవచనంలో మాటాడుతున్నాడు. కాస్సేపయ్యేక సుధీర్. ఆమె బాత్ రూమునుంచి వచ్చేలోపు మూడుకాల్స్ వచ్చాయి. అన్నీ మగాళ్ళవే.

ఒకరోజు ఎక్కడికీ వెళ్ళకుండా ఇంట్లోనే ఉన్నాడు. రోజూ మొత్తంలో ఎన్నికాల్సు వచ్చాయో లెక్కపెట్టలేక పోయాడు.

మధ్యాన్నం దాటింది. బంగ్లా ముందాగిన కారులోంచి దిగాడొకతను. ఏబై పై నుంటుంది వయసు. ఇన్నాళ్ళూ జెద్దాలో ఉండి వచ్చేడంట. సొంత ఊరు ఎమ్మిగనూరంట. నవ్వుతా అతనికెదురొచ్చి లోపలికి రమ్మన్న అనితారెడ్డి తన గదిలోకి తీసుకెళ్ళిపోయింది. వాళ్ళు కాలేజ్ డేస్‌లో ఫ్రెండ్స్‌ంట. తలుపు లేసుకుని చాలా సేపు మాటాడుకున్నారు. అతన్ని చూసిన పనివాళ్ళు చెప్పేరు. ఇలా చాన్నాళ్ళ నుంచొస్తున్నాడంట ఆ మనిషి. అది కిషన్‌రెడ్డి సాబ్‌కి తెల్సంట.

సాయంత్రమయ్యింది. లేండ్ క్రూయిసర్‌లో బయటికి బయలుదేరిన కిషన్ రెడ్డి కూడా మరదలు అనితారెడ్డిని తీసుకెళ్ళేడు.

రాత్రి లోపల్నుంచి వైన్ బాటిల్ తెచ్చిన రేణూ "తాగుతారా, ఇది మా ఇంట్లో తయారు చేసిందే వైన్ చెయ్యడంలో చాలా ఎక్స్‌పర్ట్ మామమ్మీ" అంది.

టీ.వీ చూస్తూ తాగుతూ ఫోన్లు మాట్లాడుతూ రాత్రి పదిదాకా గడిపేక "పదండి. పబ్‌కి వెళదాం" అని తీసుకెళ్ళింది.

ఆ పబ్‌లో రేణూ భుజం మీద నడుం మీదా చనువుగా చేతులేసి పలకరించిన మగాళ్ళు ఎంతమందో.

పోను పోను చాలా విషయాలు తెల్సాయి చందర్‌కి. రేణూకి మూడుసార్లు అబార్షన్లయ్యాయంట. ఆ విషయం అందరికీ తెల్సంట. ఔట్‌హౌస్‌లో ఉంటున్న తను ఎంత సాత్వికుడో తెలుసుకున్నాక తనకిచ్చి చేసేరంట.

ఇంకా చాలా విషయాలు తెలుసుకున్న చందర్ ఒకరాత్రి కిషన్ రెడ్డితో గట్టిగా మాటాడదాం అని అతని గది దగ్గర కెళ్ళేసరికి తాగేసుకున్న కిషన్‌రెడ్డి అతని భార్యా దెబ్బలాడుకుంటున్నారు.

వాళ్ళ కొట్లాట విన్న చందర్‌కి ఇంకా చాలా విషయాలు తెలిశాయి.

'ఏమయ్యాయి నీలం రంగు నా కలలు? ఏమయ్యాయి నా గులాబీరంగు గాలిమేడలు? ఏమిటీ ఎరగని మనుషులు ఏమిటీ గిజాటు వాతావరణం? నేనున్న ఈ మాయేదో ఈ గొయ్యేదో చాలా చిత్రంగా ఉంది ఇందులో మునక్కుండా చావకుండా తేల్తున్న నేను చివరికి బతికి నిజంలో కొస్తానా? వెలుగులో కొస్తానా?

ఇన్నాళ్ళు ఒక నీతికి కట్టుబడి ఉన్న నేను దాన్ని తెంచుకుని పారిపోదామంటే అక్కడ పటాపంచలవ్వుద్ది. మా గ్రామాల్లో ఫలానా గడీగల ఒకనాటి పటేల్ జయేందర్ రెడ్డి సాబ్ కొడుకు కిషన్ రెడ్డి అల్లుడిగా మారుమోగిపోయాను. దాంతో అక్కడున్న నా తల్లితండ్రులకి జన్మలో ఎరగని గౌరవం, జన్మలో ఎరగని మర్యాదలు ఇచ్చేస్తున్నారు జనం. ఇప్పుడు నేనేం చేసినా సర్వం తల్లకిందులయిపోతుంది. ఐతే మరైతే ఎలాగ. మరెలాగ. ఈ కాటుక రంగు చీకట్లోంచి వెలుగుని చూసేదెలాగ.'

ఒక విషాదంలోంచి ఒక రకమైన నిర్వేదానికి ఒకానొక వైరాగ్యానికీ లోనయిపోతున్న చందర్ ఎప్పుడో అర్థరాత్రి పూట వచ్చి తెల్లవారు ఝామున పూజా, జపం చేసుకుని 'చీకట్లోంచి చీకట్లోకి అంటే ఇదేనా' అనుకుంటూ వెళ్ళిపోతున్నాడు. అదే వేదనతో ఎన్నో రోజులు గడిచిపోయాయి.

●●●

రెల్లకుంట్లపల్లి నుంచి చాలామంది జనం వచ్చారావేళ. కిషన్‌రెడ్డికి చాలా దగ్గర బంధువుల పెళ్ళంట. ఇంటిల్లిపాదీ రావాలని గొడవపెట్టారు "రాత్రి కొచ్చేద్దాం వస్తావా?" అని చందర్ని అడిగితే "నేను ఇల్లు చూసుకుంటాన్లే మీరెళ్ళి రండి" అన్నాడు.

అంతా వెళ్ళిపోయాకా ఆ రోజు సాయంత్రం దాకా ఎక్కడన్నా ప్రశాంతంగా గడుపుదాం అనిపించి బయల్దేరాడు.

ఎందుకనిపించిందో సంజీవయ్య పార్కుకి వెళ్దామనిపించి ఆటో ఎక్కేడు.

హుస్సేన్ సాగర్ మధ్యలో వందెకరాల స్థలంలో ఉందా పార్కు. అయిదు రూపాయిలు టిక్కెట్టు కొనుక్కుని లోపలికి నడుస్తుంటే ఎప్పటికప్పుడు నేలని శుభ్రం చేస్తున్న హుడా పనిమనుషులు, లాన్స్‌ని తడిపే డిప్పర్లు చల్లగా హాయిగా ఉంది వాతావరణం. నేలబారుగా ఉన్న సిమెంటు బెంచీల్నిండా జంటలు. ఎక్కువగా బురఖాలు తగిలించుకున్న అమ్మాయిలు. (ఆ బురఖాలు బయటెక్కడో అద్దెకిస్తారంట) విచిత్రం - జంటల్లో వయసులో ఉన్నవాళ్ళే గాకుండా నడివయసు వాళ్ళూ ముసలాళ్ళూ కూడా ఉన్నారు.

పార్కు మధ్యలో కొచ్చాక ఆగేడు చందర్.

ఈ ఏడాది ఆక్షన్ అయిపోడంతో మూసేసి ఉన్న పాత రెస్టారెంట్ ఎదురుగుండా కొత్తగా తెరిచిన పసుపు రంగు రెస్టారెంటు కనిపించింది. ఆ రెస్టారెంట్లో కెళ్ళి టీ ఇమ్మని కుర్రాడ్నడుగుతున్నప్పుడు తన్ని చూసి నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయిందా మనిషి.

పరిణీత విద్యాబాలన్‌లా గుంది. పాతికేళ్ళలోపే వయస్సు. నారాయణపేట చీర. పొడుగు ఉండటంవల్ల ఐహీల్ చెప్పులెయ్యలేదు. తెల్లకలువ పూల్లా మెరుస్తున్నాయి కళ్ళు. నవ్వినప్పుడు స్వరోస్కీ క్రిస్టల్స్‌లా మెర్సినియ్యి పళ్ళు.

టీ తాగేక దూరంగా ఉన్న మోదుగ చెట్టు దగ్గరకెళ్ళి దాని మొదట్లో కూర్చున్న కాస్సేపటికి మళ్ళీ కనిపించిన ఆమె "టైమ్ పాస్ కావాలా?" అంది.

అర్థంగాక "ఏంట"న్నాడు.

"ఇక్కడ ఒంటరిగా కూర్చున్నారు కదా. మీకు టైమ్ పాస్ కావాలా అని అనడుగుతున్నాను" అంది కూర్చోమంటే కూర్చుంది.

నవ్వుతా అంది "చీకటి పడేదాకా మీతో మాట్లాడ్తూ గడుపుతాను. మీ మనసులో మాటలు చెపితే విని నాకు తోచిన సలహాలిస్తాను. మీతో చాలా ఫ్రెండ్లీగా ఉంటాను. వెళ్ళేటప్పుడు మీరు ఇవ్వాలనుకున్నది ఇవ్వండి" అంది మృదువుగా.

నవ్విన చందర్‌కి ఈ మధ్య పార్కుల్లో తిరుగుతున్న టైమ్ పాస్ అమ్మాయిల గురించి పేపర్లో చదివిన ఆర్టికల్ గుర్తొచ్చి "తర్వాత?" అన్నాడు.

మాట్లాడ్డం మొదలుపెట్టింది. చందర్ మనసుని చదివినట్టు మాట్లాడింది.. పేరు పరిమళమట. "జీవితం అర్ధంకాకుండా ఉందా? పరమహంస యోగానంద ఆత్మకథ చదవండి. ఒక క్లియర్ పాథ్ కనిపిస్తుంది. ‘జుజుమురా‘కథ చదవండి ఒక ఫీల్ మిమ్మల్ని వెంటాడ్తుంది" ఆ పరిమళ మాట్లాడుతుంటే ఆమె గొంతు ‘సాహిబ్ బీవీ ఔర్ గులామ్‘లో మీనాకుమారి గొంతులాగా ఒకసారి, మళ్ళీ తీసిన దేవదాస్‌లో జయంతి గొంతులా ఒకసారి వినిపించింది. జీరతో కూడుకున్న ఆ మంద్రస్థాయిలో ఒక ఫీల్, ఒక వేదన.

ఇంకాస్సేపయ్యింది. ఆమె చాలా మాట్లాడింది. ప్రస్తుతం ఉన్న తన మానసిక స్థితికి సంబంధించినవే అవన్నీ. చాలాసేపు గడిచింది. చాలా హాయిగా అనిపిస్తున్న ఆమె మాటలకి ఆ పార్కులో పావురాళ్ళు కూడా పరవశించిపోయి అక్కడ కొచ్చి వాలాయి. వాలడమే కాదు తన భుజం మీదా ఒళ్ళో తలమీదా ఎగిరి కూర్చున్నాయి. వాటితో పాటు రంగురంగుల లవ్ బర్డ్సూ రంగు రంగుల పూలు తన చుట్టూ పుట్టాయి. ఎక్కడినించో పరుగెట్టుకొచ్చిన లేడిపిల్ల. ఇంకెక్కడినుంచో ఎగురుకుంటూ వచ్చిన ఆడ నెమలీ పక్షులూ పావురాళ్ళ మధ్యలోకి కలిశాయి.

"బయటికెళ్ళి ఏవన్నా తిందాం" అన్నాడు.

మాట్లాడతానే లేచింది.

బయటికొచ్చిన ఇద్దరూ రోడ్డుకి ఎడం పక్కనే కిలోమీటరు పైన నడుచుకుంటూ ఆ నెక్లెస్ రోడ్లో ఉన్న ఈట్ స్ట్రీట్ (ఆ రెస్టారెంట్ పేరది)లో కెళ్ళారు.

ఎంట్రన్స్ టైల్స్ మీద వైకుంఠపాళీ వేసుంది. డార్క్ మిక్స్‌డ్ కలర్ టైల్సవి. స్థంభాలకి వైలెట్, ఆకుపచ్చ రంగులేసున్నాయి. యూరోపియన్ కంట్రీస్ ఇన్‌ఫ్లూయెన్స్ బాగా కనిపిస్తుంది ఇంటీరియర్ డెకరేషన్‌లో. లోపలికెళితే నిజంగానే స్ట్రీట్‌లాగుంది. సబ్‌వే, పిజ్జా హట్, మినర్వా కాఫీ షాప్, కాఫీ డే, ఓక్ ఆఫ్ హైదరాబాద్, చాక్‌లెట్ హాట్ వాళ్ళ బ్రాంచెస్ వరసగా ఉన్నాయి ఆ వీధిలో. సపరేట్‌గా ఉన్న ఒక స్టాల్‌లో హాట్ అమెరికన్ స్వీట్ కార్న్ అమ్ముతున్నాడో కుర్రాడు. చిలకజోస్యం చెప్పేవాడొకడు తన సరంజామతో నవ్వుతూ కూర్చున్నాడు. హుస్సేన్ సాగర్‌కి ఎదురుగా చాలా వెడల్పుగా ఉన్న ఆ రెస్టారెంట్‌కి రెండు పక్కలా రెండు ఎల్.జి. ఎక్స్ కేన్వాస్ హోమ్ థియేటర్స్ టీవీలున్నాయి. వాటిలో ఇండియా X జింబాబ్వే క్రికెట్ మేచ్ వస్తుంది. ఇక టేబుళ్ళ మీద పల్చ పల్చగా అమ్మాయిలూ అబ్బాయిలూ డెవలప్ అయిపోతున్న కల్చరంతా అక్కడుంది. రెస్టారెంట్ హుస్సేన్ సాగర్ని ఫేస్ చేసి ఉంది గాబట్టి గాలెలాగూ వస్తుందనేమో ఫేన్లు బిగించలేదు. ఉక్కగా ఉంది. లేక్ అంచున వరసగా ఎరేంజ్ చేసున్న టేబుళ్ళలో ఇద్దరు మట్టుకే కూర్చునే సదుపాయంగల టేబుల్ దగ్గరకెళ్ళి కూర్చున్నారు.

"ఏం తింటారు?" అడిగాడు చందర్.

ఏవన్నా పర్లేదంది పరిమళ.

సబ్ వే షాప్‌కెళ్ళి రెండు ఆల్ వెజ్ ఆలూ పేటీ సబ్స్, డైట్ కోక్ తెచ్చేడు.

తినడం మొదలెట్టిన పరిమళ చందర్ పేపర్ ప్లేట్లోంచి ఆల్పైనో పీసెస్ తీసుకుని తింటూ "ఇవంటే నాకిష్ట" అంది. ‘సెపరేట్‌గా పట్రానా‘ అంటే వద్దంది.

అలా ఆ మనిషి తన పళ్ళెంలోంచి చొరవగా తీసుకుంటుంటే అది తనకెంతో ఇష్టమైన పనిలాగనిపించింది.

కాస్త గాలాడక చందర్ నుదురు మీద పట్టి కారుతున్న చెమటని తన చీర కొంగుతో సుతిమెత్తగా తుడిచింది పరిమళ.

చాలా థ్రిల్లయిపోయి చాలా ఎగ్జయిటయిపోయి ఆ మనిషినే చూస్తున్నాడు. తన భార్య ఎప్పుడూ అలా చెయ్యలేదు. ఆమె నేచర్‌కి ఈ రకం స్పృహే తెలీదు. అలాంటిది ఎవరో ఇప్పుడే పరిచయమైన ఈ పరిమళేంటిలాగ? గతంలో ఎక్కడో ఏదైనా సంబంధముందా ఈ మనిషితో అర్థం కావటంలేదు.

తింటుంటే మధ్యలో "మంచినీళ్ళు తెస్తాను ఈసారి మీరు లేవకండి" అనెళ్ళి రెండు ఒన్ లీటరు అక్వాఫినా బాటిల్సు తెచ్చింది.

తినడం, తాగడం అయ్యాక తనకేసి చూస్తూ "మెడిటేషన్ చెయ్యండి. ఒకమ్మాయి ప్రతిరోజూ భగవంతుడికి ఉత్తరాలు రాసేదంట. లెటర్స్ టు గాడ్ అదీ ఒకరకమైన మెడిటేషనే అని ఒక లెక్చరర్ లో అంటాడు ఓషో" అంది పరిమళ.

మాటాడం మొదలెట్టింది పరిమళ. "ఆ ఒంటరితనాన్ని బ్రేక్ చేసే బెర్నార్డో బెర్టూలుచ్చీ తీసిన బి సీజ్డ్, విన్సెంట్ వార్డ్ డైరెక్ట్ చేసిన వాట్ డ్రీమ్స్ మే కమ్ సినిమాలు చూడండి. మీకెప్పుడన్నా అవకాశం ఉంటే ఎక్కడన్నా టైమ్ దొరికితే కాల్ ఆఫ్ ద వేలీ, మొజార్ట్ సింఫనీ నెం.41 జూబిటర్ వినండి. అప్పుడు జీవితం వ్యర్థం అనిపించదు. అర్థం కాదనిపించదు. మీకూ బతకాలనిపిస్తుంది. ఆయుషు పెంచమని ఆ దేవదేవుడ్ని, ఆదిదేవుడ్ని కోరాలనిపిస్తుంది" ఇలా ఆమె పల్లవీ చరణాల నిబంధన లేకుండా ట్యూన్ చేసిన ఒక లాంగ్ పోయెమ్‌ని పాడ్తున్నట్టు పోతోంది..

ఒకానొక తన్మయత్వంలో పడిపోయి వింటున్నాడు చందర్. రంగురంగుల లవ్‌బర్డ్స్ తన తలమీద వాలి పాపిట రువ్వి గూడు కట్టుకుంటున్నాయి. మోచేతుల మీద వాలిన బూడిదరంగు పావురాళ్ళ ముక్కుల్తో పొడుస్తున్నాయి. ఇంతలో వచ్చి టేబుల్ మీద వాలిన నెమలి అమాంతంగా పురివిప్పేసి తన మీద ఎండ పడకుండా కాస్తోంది. కుందేళ్ళూ, లేడిపిల్లలు చుట్టూ కల తిరుగుతూ ఆడుకుంటున్నాయి. వీటితోపాటు చల్లటి గాలి రింగులు తిరుగుతా వచ్చింది. వాళ్ళ టేబుల్‌కి అటూ ఇటూ ముందు వెనకా ఉన్న టేబుల్స్ మీది జనం టీవీల్లోంచొస్తున్న డిజిటల్ సరౌండ్ మ్యూజిక్ విని ఎంజాయ్ చేస్తుంటే, పరిమళకీ తనకీ అవేం వినపించడంలేదు.

సాయంత్రం అయ్యింది. గాలి బాగా వీస్తోంది. ఈట్‌స్ట్రీట్ రెస్టారెంట్‌ని ఆన్చి ఉన్న ఏ.పీ. టూరిజం వాళ్ళ బోట్లు తిరగడం మొదలెట్టాయి హుస్సేన్ సాగర్లో

"మనమూ వెళదామా?" అన్నాడు చందర్.

పదమంది.

లేస్తుంటే పావురాళ్ళు నెమళ్ళు గాలిలోకెగిరిపోయాయి. జింకలూ కుందేళ్ళూ పారిపోయాయి. ఆ రెస్టారెంట్ దాటేక హుస్సేన్ సాగర్‌లోకి వేస్తున్న చెక్కవంతెన ఎక్కి టూరిజం వాళ్ళ బోట్ ఎక్కారిద్దరూ. గాలిబాగా ముదిరింది. చాలా జంటలతో పాటు చాలా ఫేమిలీస్ వాళ్ళ పిల్లలు కూడా ఎక్కారు బోట్ మీద. కాసేపటికి జనంతో నిండిపోయింది.

మెలికలు తిరిగి వీస్తున్న గాలిలాగ ఒకటే సందడి. దూరంగా సూర్యాస్తమయమవుతోంది. పక్షులూ, నెమళ్ళు, లేళ్ళు మళ్ళీ ప్రత్యక్షమయ్యాయి.

తనూ పరిమళా సపరేట్‌గా ఉన్న ఒక టేబుల్ మీద కూర్చున్నాక వీస్తున్న గాలినీ చుట్టూ ఉన్న నీళ్ళనీ దూరంగా ఉన్న మల్టీ స్టోర్డ్ బిల్డింగ్స్‌లో వెలుగుతున్న దీపాల్నీ చూస్తా హాయిగా నవ్వుతూ "ఎప్పుడన్నా మదనపల్లి వెళ్ళేరా?" అడిగింది పరిమళ.

"లేదు ఏం?" అన్నాడు చందర్.

"ఐతే హార్స్‌లీ హిల్సూ. ఠాగూర్ జనగణమన ట్యూన్ చేసిన రిషీవేలీ స్కూల్ చూసి ఉండరు" అంది

"చూళ్ళేదు" అన్నాడు.

"ఎందుకు అడుగుతున్నానంటే జిడ్డు క్రిష్ణమూర్తి ఫ్లేసది. ఒక లెక్చర్లో ఆయనేమంటారో తెల్సా. మొనాటినీని బ్రేక్ చెయ్యమంటారు. నిత్యం అదే గది. అవే గోడలు. అవే బాధలు. అదే భార్య అని మొనాటస్‌గా ఫీలవకండా వాటినే కొత్తగా చాలా ఫ్రెష్‌గా చూడమంటారు. దానికి మెడిటేషన్ అవసరం. అదేగానీ చేస్తే ఏమిటీ జీవితం ఏమిటీ బంధాలూ. ఏమిటీ రోత? అనే ప్రశ్నలుండవు" అంది.

ఇంకా చాలా చెపుతూనే రంగుల లవ్‌బర్డ్సు, పావురాళ్ళు, నెమళ్ళు, జింకలూ, గోరువంకలూ తన చుట్టూ తన శరీరమంతా ఆవరించాయి. సున్నితంగా తనని పొడుస్తున్నాయి. ఒక తన్మయత్వానికి గురిచేస్తున్నాయి. ఒకానొక జ్ఞానోదయం కలగజేస్తున్నాయి.

గాలి ముమ్మరంగా వీస్తోంది.. చీకటి పడ్డం మొదలెట్టింది. దూరంగా భవనాల్లో దీపాలకాంతులు పెరుగుతున్నాయి.

పరిమళ శ్రావ్యంగా మాటాడ్తూనే ఉంది.

చాలాసేపు గడిచింది. చీకటి బాగా చిక్కబడింది.

హుస్సేన్ సాగర్ చుట్టూ చాలాసేపు తిరిగిన బోటు ఎక్కడ బయల్దేరారో అక్కడికొచ్చి ఆగింది. అంతా దిగిపోయేరు.

ఆ చీకట్లో దశమినాటి జాబిలిలా నవ్వుతూ శలవు తీసుకుంటున్న పరిమళ కూడా పక్షులూ, కుందేళ్ళూ, నెమళ్ళూ, జింకలూ వెళ్ళిపోయాయి.

ఇప్పుడు తన మనసు నిండా ఆమే. ఆ పరిమళనే తల్చుకుంటూ ఇంటికి బయల్దేరాడు.

ఇంటికొచ్చిన కాస్సేపటికి ఊరెళ్ళిన జనం దిగిపోయారు.

మళ్ళీ మామూలే. కిషరెడ్డి భార్యా తాగి కోట్లాడుకుంటున్న మాటలు బయటికి వినిపిస్తున్నాయి. ఇంకో గదిలో మరదలు సబితారెడ్డి వింటున్న పాత హిందీ పాటలు వినిపిస్తున్నాయి.

చాలాసేపు రెడ్ వైన్ తాగిన రేణూకి గ్రీన్ పార్క్‌లో మిడ్‌నైట్ బిర్యానీ తిందామా అని ఎవరో ఫోన్ చేస్తే కారేసుకు బయల్దేరింది.

చందర్ ఆ పరిమళనే తల్చుకుంటున్నాడు. ఆ నవ్వునే తల్చుకుంటున్నాడు. ఆ జ్ఞాపకాల్తోనే ఆడుకుంటున్నాడు. ఆమె చేసిన జ్ఞానోదయాన్నే పాడుకుంటున్నాడు.

మర్నాడు పొద్దుట పూజగదిలో నవ్వుతూ తనని ఆశీర్వదిస్తున్న గాయత్రీదేవి ముఖం కేసి చూసాక ఆశ్చర్యంతో అలాగుండిపోయాడు.

అమ్మవారి ముఖం నిన్న కనిపించి మాయమైన పరిమళ ముఖం ఒకేలాగున్నాయనిపించింది. అది భ్రమో నిజమో అర్థం కావడం లేదు. ఆ తర్వాత ఎన్నిసార్లు సంజీవయ్య పార్కుకెళ్ళి వెతికినా టైమ్ పాస్ అమ్మాయిలు చాలామంది కనిపించారు గాని, నవ్వే ఆ పరిమళ మాత్రం మళ్ళీ కనిపించలేదు.

(వంశీగారిని ఈ కథ పునర్ముద్రణకి అనుమతి అడగ్గానే వెంటనే అనుమతి నివ్వడమే కాక, ఈ కథకోసం బాపు గారు ప్రత్యేకంగా గీచిన చిత్రాన్ని కూడా పంపించారు. 'కౌముది 'కి ఆత్మీయులు వంశీగారికి మరోసారి కృతజ్ఞతలు తెలియచేస్తున్నాం)

●●●

Click here to share your comments on this story. Click here to watch Gollapudi analysis on this story - Video